

taller de traducció

del gallec i del portuguès

< UB FESTUDIS GALLECS I PORTUGUESOS >
< ÍNDEX >
< INFORMACIÓ >

Luz Pozo Garza [Ribadeo, 1922—]

[Deixaves l'escriptura a les parets del temps]

Deixaves l'escriptura a les parets del temps
a mode de memòria
com una rosa freda una plegària.

A vegades oblidaves el trànsit de la lluna no creixent
i el progrés dels homes i dels astres.
Gaudies d'ésser Rosa
Únicament Rosa per a quants t'amaven.

Deixaves una pàgina a l'oblit
Un vers en ombra pura
Una carta d'amor no acabada en una capseta de banús
Perdies alfilers a la catifa de vellut
O deixaves avisos
a les estances ferides del Pazo.

Al jardí tallaries les primeres camèlies de la tardor
per sobre de la tanca on s'ofereix el líquen
Amaves els rosers
El jardí sense gladiols marcava els límits del silenci
Com defensar-te dels embats de l'ombra?
De la fisura latent a la pròpia biografia?
Pensem que la memòria ens desvetlla l'existència
en el deute d'amor i la primavera.

Gaudies d'ésser Rosa.
Entraves en solitud com a un temple amat
I juntaves les mans en una forma tristíssima de plegària
recomanant l'ànima
en l'obstinació del vespre que declina per l'Ulla
com una letania
Entregada als dominis secrets de la consciència
tancaves les finestres
quan les aus i la pluja es confonen
en el termini de les hores
I deixaves l'escriptura d'una Rosa a les parets del temps
en una lletra menuda que creix i que s'ofereix.

*...són inútils
els murs solitaris...*
ROMÁN RAÑA

Extret del llibre:
Vida secreta de Rosalía. A Coruña: Espiral
Maior, 1996
Per a citar la traducció:
**Pozo Garza, Luz. "[Deixaves
l'escriptura a les parets del temps]".
Taller de traducció del gallec i del
portuguès. Traducció de M.
Concepción Fernández Martín i
Rosalía Otero García. Barcelona:
Estudis Gallecs i Portuguesos –
Universitat de Barcelona, 2008.** <url>

Creat per UB Estudis Gallecs i Portuguesos sota
llicència Creative Commons Reconeixement no
comercial

